

РЕШЕНИЕ

№ 5243

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА
АНГЕЛОВА

при участието на секретаря СНЕЖАНКА К. КИРИЛОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА АНГЕЛОВА
Гражданско дело № 20221110135262 по описа за 2022 година

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422 от ГПК вр. [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#), вр. [чл. 228 ЗЕС](#) за сумата от 1495,43 лева.

Ищецът-А.Б. ЕАД твърди, че между него и ответника е сключен договор за използване на мобилни услуги №////, партида /////, ID на договора М/////, като за всяка отделна мобилна услуга или пакет са сключвани отделни приложения, представляващи неразделна част от договора, в който се съдържа описание на избраните тарифни планове, срокове, ценови условия, условия за подновяване/прекратяване, дължими неустойки или обезщетения. Поддържа, че за процесния период са използвани услуги, активирани със съответните приложения, както следва: Приложение №1/05.06.2017 год., за срок от две години, с което е активиран пакет от услуги-фиксиран интернет и телевизия, с план Мтел Премиум 200 със стандартна месечна такса 51,99 лева и промоционална за срока на договора 44,19 лева; Приложение №1/05.06.2017 год., за срок от две години, с което е активирана фиксирана телефонна услуга 024828275, в комбинация с абонамента за интернет и телевизия с план Мтел безкрай Фикс М с месечна такса 00.00 лева, като с Анекс от 26.09.2017 год., срокът за ползване на услугите е продължен за неопределено време; Приложение №1/08.06.2017 год., за срок от две години, е добавена услуга Мтел Бизнес мобилен интернет за номер *****, с план S и месечна такса 14 лева без ДДС и още 4 броя приложения от 26.07.2017 год., със срок от две години, с които са активирани пакет от услуги-фиксиран интернет, телевизия, фиксирани телефонна услуга и мобилна услуга за глас и данни, бизнес мобилен интернет в комбинация с пакета от услуги, фиксирана телефонна услуга и мобилни телефонни услуги. Поддържа, че до септември 2019 год. ответникът е заплащал ползваните мобилни услуги, след което е преустановил плащанията. Твърди, че е депозирал заявление по чл.410 от ГПК и е била издадена заповед за заплащане на

парично задължение по чл. 410 от ГПК, от 03.08.2021 г. за сумата от 1 747,91 лв., която заповед била връчена на длъжника и срещу която е подал възражение, което обосновава и правния му интерес от предявяване на установителен иск по реда на чл.422, ал.1 от ГПК относно това вземане, след изрични указания на съда за предявяването му. С молба от 21.04.2023 год. ищецът изрично е заявил, че поддържа претенцията си единствено за сумата от 1495,43 лева, за която е издадена фактура за потребление №\\\\\\\\ год. Моли съда да постанови решение, по силата на което да признае за установено, че ответникът му дължи процесната сума в размер на 1495,43 лева. Претедира сторените разноси.

Ответникът-„Х.Б.“ ЕООД е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който заявява, че оспорва иска. Твърди, че ищецът, въпреки отправено до него искане, не му е активирал услуги с покритие Турция, вследствие на което достигнал кредитния си лимит и бил принуден да изключи телефона си. Оспорва да е използвал услугите на ищеца за процесния период като посочва, че е отправил волеизявление за прекратяване на договора до ищеца, с едномесечно предизвестие, считано от 09.10.2019 год.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въз основа на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК е образувано ч.гр.д. №26748/2021 год. по описа на СРС, 75 с-в, по което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 03.08.2021 год., с която е разпоредено „Х.Б.“ ЕООД да заплати на ищеца следните суми: месечни такси и потребление за използване на услуги по договор М\\\\\\\\ за периода от 28.08.2019г. до 27.12.2019 г. в размер на 1 745,91 BGN /хиляда седемстотин четиридесет и пет лева и 91 стотинки/, ведно със законна лихва от 14.05.2021г. до изплащане на вземането, обезщетение за обработка на просрочени задължения в размер на 2,00 BGN /два лева/, ведно със законна лихва от 14.05.2021г. до изплащане на вземането, държавна такса в размер на 34,96 BGN /тридесет и четири лева и 96 стотинки/, адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 BGN /триста лева/..

Между страните не е спорно, че са били обвързани от валидни облигационни правоотношения, по силата на които ищецът е осигурил достъп на ответника до своята мобилна мрежа и предлаганите далекосъобщителни услуги, което се установява и от приетите като доказателства Договор №\\\\\\\\/05.06.2017 год. и Приложения №1 и №2. По отношение на отчетния период съгласно [§ 1, т. 17 ДРЗЕС](#), "електронна съобщителна услуга" е услуга, обичайно предоставяна по възмезден начин, която изцяло или предимно включва пренос на сигнали по електронни съобщителни мрежи, включително услуги по преноса, осъществявани чрез мрежи за радиоразпръскване, без да се включват услуги, свързани със съдържанието и/или контрола върху него. В обхвата на електронните съобщителни услуги не се включват услугите на информационното общество, които не се състоят изцяло или предимно от пренос на сигнали чрез електронни съобщителни мрежи. Тоест по дефиниция ищецът, следва да установи, че е предоставил възможността ответника да ползва съответната мобилна мрежа, до която е доставил сигнал, радиоразпръскване и т.н. Не е спорно и че ищецът е предоставил възможност за достъп на потребителя до мобилната мрежа.

В случая производството по делото е прекратено за сумата от 250,48 лева, представляваща сбор от месечните такси и потребление начислени във фактури №\\\\ от 01.11.2019 год. на стойност 76,24 лева, №\\\\\\\\ от 02.12.2019 год. на стойност 9 лева и №\\\\\\\\\\\\ от 02.01.2020 год. на стойност 165,24 лева и за сумата от 2 лева, представляваща обезщетение за обработка на просрочени задължения, на основание чл. 233 от ГПК.

Ищецът желае установяване на дължимостта на сумата от 1495,43 лева, представляваща месечни такси и потребление, за което е издадена фактура №\\\\\\\\\\\\ от 02.10.2019 год.. По отношение на тази претенция ответникът твърди, че на 13.09.2019 год., на управителя на дружеството се е наложило внезапно пътуване до Турция, поради което се е обадил на акаунт-мениджърите И.Р. и И.В. с искане да бъде активиран пакет мобилен интернет и телелефония с покритие Турция, за да не се активират и прилагат общите Роуминг условия и да не се начисляват допълнителни суми за интернет. Поддържа, че въпреки уверенията, че услугата ще бъде активирана това не е сторено, тъй като още при преминаване на граничния пункт е получил съобщение за достигане на 90% от кредитния лимит. Твърди, че мобилният елефон е изключен и по време на престоя не е ползван. Съдът намира, че ответникът не ангажира убедителни доказателства във връзка с твърденията си за недължимост на сумата. За да достигне до този извод съдът кредитира заключението по приетата и неоспорена съдебно-техническа експертиза, от което се установява, че за периода от 28.08.2019 год. до 27.09.2019 год. услугите доставяни от ищеца са били активни и има отчетено потребление по тях, както и че между 13.09.2019 год., 14:48 часа и 14.09.2019 год., 19:11 часа, от номер 0887351602 са използвани роуминг услуги-мобилен интернет, входящи и изходящи телефонни разговори в Турция, предоставени от оператора Vodafone. На това потребление е направена подробна разбивка на използваните услуги по дати, часове, времетраене и такси. В заключението си вещото лице е посочило, че отчитането на потреблението се извършва изцяло автоматично от системите на ищеца, като за целта се използва независима система Amdocs. Дадено е заключение, че тъй като отчитането на месечното потребление и генерирането на билинг фактурите се извършва изцяло автоматично от системите на ищеца, грешно отчитане на потребление и трафични данни би могла да се получи само при евентуален софтуерен проблем. Вещото лице е посочило, че системите на ищеца имат сертификати, издадени вследствие на направени одити от независими софтуерни одитори, което свежда вероятността за грешно отчитане до минимум. Въз основа на заключението съдът приема, че телефонът на абоната не е бил изключен и в този период са използвани роуминг услуги на територията на Турция. Изслушаните гласни доказателства не разколебават достигнатия извод, тъй като не кореспондират с нито едно от останалите писмени доказателства приети по делото. Дори в молбата от 17.09.2019 год. от управителя на ответното дружество до ищеца не се споменава за проведени разговори с акаунт-мениджъри във връзка с активиране на пакет мобилен

интернет и телефония с покритие Турция. Не са ангажирани други доказателства в тази насока.

Предвид изложеното съдът приема, че иска е основателен и следва да бъде уважен

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 434,95 лева, представляваща сторените в настоящото производство разноски, съизмерено с уважената част от претенциите и сумата от 334,96 лева, представляваща сторените по ч.гр.д. №26748/2021 год. по описа на СРС, 75 с-в.

Воден от горното

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по предявените от **А.Б. ЕАД**, ЕИК /, със съдебен адрес: гр. / срещу **„Х.Б.“ ЕООД**, ЕИК /, иск с правно основание чл. 422 от ГПК вр. [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#), вр. [чл. 228 ЗЕС](#), че **„Х.Б.“ ЕООД** му дължи сумата от **1495,43 лева** (хиляда четиристотин деветдесет и пет лева и четиридесет и три стотинки), представляваща неизпълнени задължения по договор № М/ за което е издадена фактура за потребление №/ год., ведно със законна лихва считано от 14.05.2021 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по [чл. 410 ГПК](#) по гр.д. № 26748/2021 г. по описа на СРС, 75 състав.

ОСЪЖДА „Х.Б.“ ЕООД, ЕИК / да заплати на **А.Б. ЕАД**, ЕИК /, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **434,95 лева** (четиристотин тридесет и четири лева и деветдесет и пет стотинки), представляваща разноски в настоящото производство и сумата от **334,96 лева** (триста тридесет и четири лева и деветдесет и шест стотинки), представляваща разноските по ч.гр.д. №26748/2021 год. по описа на СРС, 75 с-в..

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____